

[F. K. Madsen.]

fuldt ud er helbefaren, at klare den Historie saaledes, at Skibet kan komme frelst i Havn. Det lader sig ikke gøre med Elever, og her er det oplyst, at det i Virkeligheden ikke var helbefarne Folk, der var om Bord, i hvert Fald ikke i tilstrækkeligt Antal. Jeg vil derfor mene, at det bør tages under nøje Overvejelse, om ikke der kan træffes Foranstaltninger til, at det, naar et Skib gaar ud af Havn, ikke bliver saaledes, som det har været her, efter hvad der er oplyst i Sø- og Handelsretten, at det er selve Reederiets Repræsentant i Dänzig, der har givet Underretning til Lodsens om, hvor dybt Skibet laa, men at det bliver en udenforstaaende, der gør Lodsens bekendt med, hvordan Skibet ligger. Det maa være Skibets Officerer eller Mandskab, der ser efter, hvorledes det er med Lastelinien, før Skibet forlader Havnen. Og her kunde det efter min Mening godt være saaledes, at Officererne havde en Tillidsmand og Mandskabet ligeledes en Tillidsmand, som eftersaa, hvordan Skibet laa i Vandet, hvordan det var skalket, om det hele var i Orden, før Skibet gik ud. Det er jo saaledes, at den store Besætning om Bord er de arbejdende Søfolk, det er kun de faa, der er Officerer, og det er de arbejdende Søfolk, det kommer til at gaa ud over. Derfor maa det ogsaa være saaledes, at disse Folk, naar de gaar ud til deres livsfarlige Arbejde, er sikre paa, at alt er i den Orden, det skal være, saaledes at der ikke sker nogen Ulykke, for saa vidt det staar i menneskelig Magt at afværge det. I Øjeblikket er det saaledes, at de arbejdende om Bord i Skibene maa gaa ud med den største Mistillid efter de Udtalelser, der er fremkommet offentligt fra Maskinmesterforeningens Formand. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Statsminister, under hvem Søfartsministeriet sorterer, at Ministeriet tager under Overvejelse at faa Lovene forandret saaledes, at ogsaa Mandskabet faar Indflydelse om Bord paa de Skibe, der udgaar fra de forskellige Havne. Vi kan ikke være tjent med at skulle høre om den ene Ulykke efter den anden, at vore Skibe forsvinder, uden at man nogen Sinde hører noget om, hvor Mandskabet er blevet af. Det vækker Uro og Sorg i de Hundreder af Familier Landet over. Den Ulykke, der er overgaaet Skøleskibet „København“ og nu sidst „Dan“, har vakt dyb Sorg i hele Nationen, og jeg synes, at vi ogsaa her i Tinget skal mindes dette, og at der ogsaa fra denne Talerstol skal siges et Ord i den Anledning.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at

henvende et Par Ord til den højtærede Forsvarsminister. Det, jeg har at sige til ham, drejer sig om Rosenborg Eksercerplads. Jeg er meget tilfreds med, at man har revet den gamle Kaserne ned, der ligger ud imod Gothersgade. Jeg ved jo meget godt at der var adskillige andre Ting, man i denne Forbindelse kunde ønske blev ændret, men i dette Tilfælde vil jeg gerne henstille, om ikke det var muligt at faa den gamle Kaserne, der ligger ud imod Botanisk Have, fjernet.

Det er jo saaledes, at Kongens Have gennem Aarhundreder er blevet i høj Grad ødelagt. Oprindeligt, i Christian den Fjerdes Tid, var denne Have, hvad man kunde kalde Kolonihaver, hvor den mindre bemidlede Del af Befolkningen tilbragte deres Sommeraften. Christian den Fjerde lod den omdanne til en Lysthave for sig. Denne Have blev anlagt saaledes, at den naaede ned til Adelgade.

Senere blev den ødelagt, og det skete i Frederik den Sjettes Tid. Han begyndte allerede som Kronprins at pille ved denne Have. Han ødelagde saaledes i 1787 den dejlige Blomsterhave, der laa ud imod Volden, idet han omdannede den til Kaserneplads, og samtidig lod han Orangerihuset, som den gamle Kaserne den Gang var, omdanne til en Kaserne. Han gjorde mere end det: han ombyggede den, lod opføre en Etage til paa denne gamle Bygning.

Jeg ser ingen Grund til at bevare denne gamle Bygning. Det forekommer mig, at man meget godt kunde lade den forsvinde og give Plads for en virkelig smuk Indretning af hele dette Terræn. Tidligere var det en smuk Have, der laa ud til Volden, og saaledes kunde man meget godt indrette det igen i Stedet for som nu at benytte det til Kaserneplads.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Forsvarsminister, om det ikke var muligt, at vi kunde blive fri for denne gamle Kaserne; jeg ser ikke, den har nogen som helst kulturel eller historisk Betydning. Naar man efter at de har nedrevet Gavlen derhenne ved Gothersgade, ser ind i det Sprinkelværk, ser, hvor elendigt det er, saa forekommer det mig, at man nu burde tage Skridtet helt ud og faa den gamle Kasse fjernet. Jeg synes, det er meningsløst, at man ikke nu benytter Lejligheden dertil.

Der er begaaet megen Vandalisme om og ved Kongens Have. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at den hæslige Mur, der er rejst ud imod Sølvgade, blev fjernet. I det hele taget, den Slags Ting, som hindrer Befolkningen i at se ind i disse kønne Haver, hører en svunden Tid til. Befolkningen er saa